

C-341/24. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2024. május 8.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Corte suprema di cassazione (Olaszország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2024. május 8.

Felülvizsgálatot kérelmező fél:

Duca di Salaparuta SpA

Ellenérdekű felek:Ministero dell'Agricoltura, della Sovranità Alimentare e delle
Foreste

Consorzio volontario di tutela dei vini DOC Salaparuta

Baglio Gibellina Srl

Cantina Giacco Soc. coop. agricola

Madonna del Piraino Soc. coop. agricola

Az alapeljárás tárgya

Az alapeljárás tárgyát egy OEM borágazati lajstromozása, valamint az arra vonatkozó DOC (ellenőrzött eredetmegjelölés) nemzeti szintű elismerése semmisségének és/vagy érvénytelenségének megállapítása iránti kérelem képezi. A felülvizsgálatot kérelmező fél e kérelem alátámasztása céljából arra hivatkozik, hogy ezek a megjelölések megtévesztők és/vagy rosszhiszeműen igényelték azokat, mindenesetre mások védjegyeivel ütköznek.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyát az 1493/1999 rendelet, az 1234/2007 rendelet és az 1308/2013 rendelet annak megállapítása céljából történő értelmezése képezi, hogy milyen szabályozást kell alkalmazni egy olyan borokra vonatkozó OEM 2009-ben történt lajstromozása érvényességének vizsgálatára, amely borok megjelölése már az 1234/2007 rendelet hatálybalépése előtt elismerést nyert. E megjelölés egy jó hírnévvel rendelkező korábbi védjeggyel ütközik, ennél fogva alkalmas arra, hogy megtévessze a fogyasztókat a bor mibenlétét illetően.

A kérdést előterjesztő bíróság az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésével arra keresi a választ, hogy ilyen esetben az 1493/1999 rendelet VII. melléklete „F.” pontja 2.b) alpontjában foglalt rendelkezéseket kell-e alkalmazni, következésképpen megengedett-e az ilyen lajstromozás, vagy az 1234/2007 rendelet 118k. cikkének, a 479/2008 rendelet 43. cikke (2) bekezdésének és az 1308/2013 rendelet 101. cikke (2) bekezdésének rendelkezéseit kell-e alkalmazni, következésképpen az ilyen lajstromozás nem megengedett.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdés tárgyát kizárólag az az eset képezi, ha a Bíróság úgy ítéli meg, hogy a szóban forgó OEM lajstromozása érvényességének vizsgálatára az 1493/1999 rendelet „F.” pontjának rendelkezéseit kell alkalmazni. A kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy ebben az esetben léteznek-e olyan, az utóbbi rendelkezésektől eltérő szabályok, amelyek egy OEM érvénytelenségét vonják maguk után, vagy kizárják annak oltalmát, ha ugyanezen OEM egy jó hírnévvel rendelkező korábbi védjegyet sért, így alkalmas arra, hogy megtévessze a fogyasztókat a bor mibenlétét illetően.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

„1. [...] Az 1308/2013 rendelettel később felváltott 1234/2007 rendeletet megelőzően fennálló olyan megjelöléseknek a borágazatban OEM-ként vagy OFJ-ként történő lajstromozása, mint különösen a 2009. augusztus 8-i. „Salaparuta” A0795 PDO-IT OEM – az elismertsége és jó hírneve miatt a szóban forgó OEM/OFJ megtévesztővé tételére alkalmas (»a bejegyzés a termék valódi azonosságát [helyesen: a lajstromozás a termék tényleges mibenlétét] illetően a fogyasztó megtévesztésére alkalmas«) korábbi védjegy által képviselt akadály szempontjából – a 479/2008/EK rendelet 43. cikkének [(2) bekezdése], pontosabban az 1234/2007 rendelet 118k. [cikke] (később az [1308]/2013 rendelet 101. cikkének [(2) bekezdése]) hatálya alá tartoznak-e, amely rendelkezés kizárja az OEM vagy OFJ által képviselt oltalmat, amikor a szóban forgó megjelölés, »figyelembe véve a védjegy hírnevét és elismertségét«, megtévesztheti a fogyasztót, vagy az említett szabály a jogbiztonság elvének alapján – amelynek értelmében főszabály szerint egy ténybeli helyzetet kifejezett ellentétes rendelkezés hiányában a megvalósulásakor hatályos jogszabályok tükrében kell

megvizsgálni – nem alkalmazható azokra az megjelölésekre, amelyek az uniós lajstromozás előtt már nemzeti oltalom alatt álltak (a Bíróság 2010. december 22-i Bavaria ítélete[C-120/08]), aminek következtében az 1493/1999/EK rendeletben foglalt korábbi szabályozást kell alkalmazni, az eredetmegjelölés és a korábbi védjegy közötti ütközést pedig az említett rendelet VII. melléklete „F.” pontja 2.b) alpontjában foglalt rendelkezések alapján kell megoldani?

2. Ha az első kérdésre adott válasz alapján megállapítást nyer, hogy a jelen ügy tárgyát képező tényállásra az 1493/1999 rendeletet kell alkalmazni, [...] az 1493/1999 rendelet „F.” mellékletében foglalt szabályozás – amelynek célja egy bor oltalom alatt álló eredetmegjelölése vagy földrajzi jelzése és az azzal azonos, bor vagy szőlőmust tekintetében lajstromozott védjegy közötti ütközés megoldása – kiterjed-e a különféle megjelölések párhuzamos létezésének és a borra vonatkozó megjelölések oltalmazhatóságának valamennyi esetére, vagy a későbbi OEM-ek vagy OFJ-k érvénytelenségének vagy oltalmazhatósága hiányának más esetei is fennállhatnak, amennyiben – a megkülönböztető megjelölések megtéveszthetősége tilalmának általános elve alapján – a földrajzi jelzés a korábbi védjegy jó hírneve miatt alkalmas a fogyasztóknak a bor tényleges mibenlétét illetően történő megtévesztésére?”

A hivatkozott uniós jog

Az Európai Unió Alapjogi Chartája, különösen annak 17. cikke; a 2081/92/EGK rendelet, különösen annak 14. és 17. cikke; az 1493/1999/EK rendelet, különösen annak 48., 52. és 54. cikke, valamint VII. melléklete; a 2000/13/EK irányelv, különösen annak 2. cikke; a 753/2002 rendelet, különösen annak 28. cikke; az 510/2006/EK rendelet, különösen annak 3. és 14. cikke; az 1234/2007/EK rendelet, különösen annak 118b., 118i., 118k., 118l., 118s. és 118u. cikke; a 479/2008/EK rendelet, különösen annak 43., 44., 51. és 54. cikke; az 1151/2012/EU rendelet; az 1308/2013/EU rendelet, különösen annak 101. és 107. cikke.

A hivatkozott nemzeti jog

A kérdést előterjesztő bíróság e tárgyban – a részletes kifejtés mellőzésével – több olasz jogszabályra, jelesen a következőkre hivatkozik: legge 10 febbraio 1992, n. 164 - Nuova disciplina delle denominazioni d'origine dei vini (a borok eredetmegjelöléseire vonatkozó új szabályozásról szóló, 1992. február 10-i 164. sz. törvény), különösen annak 1. cikke; decreto del Presidente della Repubblica 20 aprile 1994, n. 348 - Regolamento recante disciplina del procedimento di riconoscimento di denominazione d'origine dei vini (a borok eredetmegjelöléseinek elismerésére vonatkozó eljárás szabályozásáról szóló, 1994. április 20-i 348. sz. köztársasági elnöki rendelet); decreto legislativo 10 febbraio 2005, n. 30 - Codice della proprietà industriale, a norma dell'articolo 15 della legge 12 dicembre 2002, n. 273, (a 2002. december 12-i 273. sz. törvény 15. cikke alapján az ipari tulajdonról szóló törvénykönyvről szóló, 2005. február

10-i 30. sz., felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet), különösen annak 14. és 29. cikke; decreto legislativo 23 giugno 2003, n. 181 - Attuazione della direttiva 2000/13/CE concernente l'etichettatura e la presentazione dei prodotti alimentari, nonché la relativa pubblicità (az élelmiszerek címkézésére, kizserelésére és reklámozására vonatkozó 2000/13/EK irányelv végrehajtásáról szóló, 2003. június 23-i 181. sz., felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet), különösen annak 2. cikke; decreto legislativo 8 aprile 2010, n. 61 - Tutela delle denominazioni di origine e delle indicazioni geografiche dei vini, in attuazione dell'articolo 15 della legge 7 luglio 2009, n. 88 (a 2009. július 7-i 88. sz. törvény 15. cikke alapján a borok eredetmegjelöléseinek és földrajzi jelzéseinek oltalmáról szóló, 2010. április 8-i 61. sz., felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet); decreto legislativo 12 dicembre 2016, n. 238 - Disciplina organica della coltivazione della vite e della produzione e del commercio del vino (a szőlőtermesztés, a bortermelés és -kereskedelem sarkalatos szabályairól szóló, 2016. december 12-i 238. sz., felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet).

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből kitűnik, hogy az alapeljárás felperese olyan borászati vállalkozás, amely az általa előállított borokat megkülönböztető bizonyos védjegyek jogosultja. 2016-ban keresetet indított többek között az alapeljárás többi felperese ellen a Tribunale di Milano (milánói bíróság, Olaszország) előtt jelesül egy OEM 2009-ben történő lajstromozása és egy DOC (ellenőrzött eredetmegjelölés) 2006-ban történő elismerése semmisségének és/vagy érvénytelenségének megállapítása iránt; arra hivatkozva, hogy ezek az megjelölések megtévesztők és/vagy rosszhiszeműen igényelték azokat, mindenesetre pedig ütköznek a felperes 1989-ben lajstromozott és jó hírnévvel rendelkező védjegyeivel. Ugyanis mind az említett megjelölések, mind pedig az említett védjegyek tartalmazzák a „Salaparuta” kifejezést. A Tribunale di Milano (milánói bíróság) elutasította a felperes kérelmét, aki ez utóbbi ítélet ellen fellebbezést terjesztett a Corte di appello di Milano (milánói fellebbviteli bíróság, Olaszország) elé. A Corte di appello di Milano (milánói fellebbviteli bíróság) helybenhagyta az elsőfokú ítéletet. A felperes ez utóbbi ítélet felülvizsgálata iránt kérelmet terjesztett a Corte di cassazione (semmitőszék, Olaszország), a kérdést előterjesztő bíróság elé.

Az alapeljárásban részt vevő felek főbb érvei

- 2 A felülvizsgálatot kérelmező fél felülvizsgálati kérelmében öt jogalapot hoz fel, amelyek közül az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések szempontjából az első három bír relevanciával.
- 3 A felülvizsgálatot kérelmező fél első jogalapjával az 1234/2007 rendelet 118k. cikke (2) bekezdésének megsértésére hivatkozik, amelynek szövegét átveszi a 479/2008 rendelet 43. cikkének (2) bekezdése és az 1308/2013 rendelet 107. cikke. A Corte di appello di Milano (milánói fellebbviteli bíróság) szerinte

tévesen állapította meg, hogy a vitatott OEM érvényességének vizsgálata szempontjából a 479/2008 rendelet 51. cikkében foglalt átmeneti szabályt kell alkalmazni, amely lényegében átveszi az 1234/2007 rendelet 118s. cikkében foglalt rendelkezéseket, és az 1493/1999 rendeletben foglalt korábbi szabályozás alapján már oltalom alatt álló – a szóban forgóhoz hasonló – megjelölések automatikus oltalmát írja elő.

- 4 A felülvizsgálatot kérelmező fél ezzel szemben azt állítja, hogy a vitatott OEM érvényességének vizsgálata szempontjából az 1234/2007 rendelet 118k. cikkének (2) bekezdését kell alkalmazni, amely kizárja az olyan eredetmegjelölés oltalmát, amely valamely védjegy hírnevének fényében megtévesztheti a fogyasztókat a bor tényleges mibenlétét illetően.
- 5 A felülvizsgálatot kérelmező fél szerint egyrészt a „Salaparuta” kifejezést tartalmazó ellenőrzött eredetmegjelölés nemzeti szintű elismerése akkor történt, amikor az 1493/1999 rendelet volt hatályban, másrészt a „Salaparuta” kifejezést tartalmazó OEM lajstromozása később, azaz 2009. augusztus 8-án történt, amikor az 1234/2007 rendelet és a 479/2008 rendelet volt hatályban. Az 1493/1999 rendelet a nemzeti elismerések elfogadására szorítkozott, és megkövetelte azoknak a Bizottsággal való közlését, azonban nem írt elő feltételeket az ilyen elismerésekre vagy azok megtagadására vonatkozóan. A 491/2009 rendelettel módosított 1234/2007 rendelet 2009. augusztus 1-jén hatályon kívül helyezte az 1493/1999 rendeletet. Egy OEM lajstromozására irányuló eljárásban a lajstromozás ez utóbbi időponttól kezdve a Bizottság végleges határozatától függ, míg a tagállamokat pusztán előzetes értékelési eljárás lefolytatásával bízták meg.
- 6 A felülvizsgálatot kérelmező fél emlékeztet arra, hogy a 479/2008 rendelet 51. cikkében és az 1234/2007 rendelet 118s. cikkében foglalt, az 1308/2013 rendelet 107. cikkéből átvett átmeneti szabályozás értelmében a korábbi nemzeti elismerések alapján védett és az 1493/1999 rendelet alapján oltalom alatt álló megjelöléseket az új szabályozás alapján és alkalmazásához lajstromozni kell, kivéve, ha a Bizottság 2014. december 31. előtt közigazgatási úton elutasítja a kérelmet.
- 7 A fentiek alapján a felülvizsgálatot kérelmező fél álláspontja szerint a fenti 13. pontban hivatkozott átmeneti szabályozást úgy kell érteni, hogy az 1493/1999 rendelet alapján oltalom alatt álló megjelölések esetében az ellenőrzött eredetmegjelölés nemzeti elismerése pusztán előfeltételt képezett. Ez utóbbi szükséges, de nem elegendő az OEM uniós szintű lajstromozásához. Az OEM tehát a korábbi nemzeti elismerés helyébe lép, így a korábban létező bormegjelölések oltalmát a 479/2008 rendelet és az 1234/2007 rendelet fent hivatkozott rendelkezései alapján kizárólag az OEM e borokra vonatkozó lajstromozásának időpontjában hatályos szabályozás biztosítja.
- 8 Ebből az következik, hogy – a felülvizsgálatot kérelmező fél állításának megfelelően – az 1493/1999 rendelet alapján nemzeti szinten már elismert megjelölésekkel kapcsolatos OEM-ek új lajstromozásai a 479/2008 rendelet

51. cikkében és az 1234/2007 rendelet 118s. cikkében foglalt átmeneti szabály szerint nem tartoznak az 1493/1999 rendelet hatálya alá, hanem az uniós jog értelmében vett új lajstromozásoknak minősülnek. Az új lajstromozások kizárólag a végrehajtásuk időpontjától kezdve léteznek, és az ugyanezen időpontban hatályos uniós jog, azaz az 1234/2007 rendelet, jelenleg pedig az 1308/2013 rendelet alapján állnak oltalom alatt.

- 9 Ilyen körülmények között a felülvizsgálatot kérelmező fél a megtámadott ítéletet annyiban vitatja, amennyiben az megállapítja, hogy a 479/2008 rendelet 43. cikkének (2) bekezdése nem alkalmazható a szóban forgó OEM lajstromozása érvényességének vizsgálatára, mivel a „Salaparuta” kifejezést tartalmazó DOC nemzeti szintű elismerése 2006-ban befejeződött, és az említett elismerés ezt követően a 479/2008 rendelet 51. cikkében előírt oltalomban részesült.
- 10 A felülvizsgálatot kérelmező fél álláspontja szerint a 2009 előtt létező nemzeti DOC-ok, köztük a „Salaparuta” kifejezést tartalmazó DOC elismerését először is visszavonták, és azok 2009. augusztus 1-jétől megszűntek. Másodszor, a vitatott OEM lajstromozása nem pusztán az említett DOC elismerésére irányuló eljárás befejezését előfeltételezte, hanem külön közigazgatási eljárás lefolytatását is maga után vonta. Ezen, az OEM lajstromozására irányuló közigazgatási eljárás – amely kizárólag az uniós jog hatálya alá tartozik – a szóban forgó OEM 2009. augusztus 8-i lajstromozásával kezdődött, és 2015. január 1-jén zárult le, mivel a Bizottság a 479/2008 rendelet 51. cikkében és az 1234/2007 rendelet 118s. cikkében foglalt rendelkezések alapján 2014. december 31-ig nem kérte e lajstromozás törlését.
- 11 A felülvizsgálatot kérelmező fél azt állítja, hogy az 1234/2007 rendelet 118k. cikkében és a 479/2008 rendelet 43. cikkének (2) bekezdésében foglalt szabályozást – amely kizárja a megjelölés oltalmát, amennyiben az alkalmas arra, hogy a fogyasztót „valamely védjegy hírnevének fényében” megtévevessze – a vitatott OEM lajstromozása érvényességének ellenőrzésére is alkalmazni kell, mivel e szabályozás mind a szóban forgó OEM lajstromozásához vezető eljárás megindításának időpontjában, azaz 2009. augusztus 8-án, mind pedig ezen eljárás befejezésének időpontjában, azaz 2015. január 1-jén hatályban volt.
- 12 A felülvizsgálatot kérelmező fél álláspontja szerint az 1493/1999 rendelet VII. melléklete nem tartalmazott az 1234/2007 rendelet 118k. cikkének (2) bekezdéséhez hasonló rendelkezést, amely kifejezetten kizárja az eredetmegjelölés elismerését arra az esetre, ha a fogyasztó összetévesztheti e megjelölést egy másik, jó hírnévvel rendelkező védjeggyel. Az 1234/2007 rendelet 118l. cikke a 118k. cikk (2) bekezdésében megjelölttől eltérő esetekben lehetővé teszi az eredetmegjelölés védjeggyel együtt való fennállását. A felülvizsgálatot kérelmező fél azt állítja, hogy a szóban forgó OEM is az említett 118k. cikk (2) bekezdése rendelkezéseinek hatálya alá tartozik.
- 13 A felülvizsgálatot kérelmező fél a második joggalappal másodlagosan (arra az esetre, ha a 479/2008 rendelet 43. cikkének (2) bekezdésében és az 1234/2007 rendelet 118k. cikkének (2) bekezdésében foglalt szabályozás nem lenne

alkalmazható a jelen ügyben) arra hivatkozik, hogy még a korábbi szabályozás, vagyis az 1493/1999 rendelet alapján sem lajstromozhatók a borra vonatkozó olyan megjelölések, amelyek valamely korábbi védjegy jó hírneve miatt a fogyasztók megtévesztésére alkalmasak.

- 14 A felülvizsgálatot kérelmező fél vitatja a megtámadott ítéletet abban a részében, amelyben megállapítást nyer, hogy az olyan megjelölést, amely – a jelen ügyben foglaltakhoz hasonlóan – jó hírnévvel rendelkező korábbi védjeggyel ütközik, alkalmas arra, hogy megtéveszse a nyilvánosságot a bor tényleges mibenlétét illetően, így megtévesztőnek bizonyul, szükségszerűen érvényesnek kell elismerni az 1493/1999 rendelet alapján, mivel ez utóbbi nem írja elő kifejezetten az ilyen megjelölés érvénytelenségét.
- 15 A felülvizsgálatot kérelmező fél álláspontja szerint az 1493/1999 rendeletnek az uniós jog egyéb szabályaihoz viszonyított rendszertani értelmezése alapján egyrészt ki kell zárni a megtévesztő földrajzi jelzés oltalmát. Másrészt indokolatlan a szabályozásnak a megtámadott ítéletben elfogadott azon értelmezése, amely szerint a borok tekintetében a megtévesztő megjelölések nem érvénytelenek pusztán amiatt, hogy azok nemzeti szinten a 479/2008 rendeletben és az 1234/2007 rendeletben fogalt szabályozás bevezetése előtt elismerést nyertek.
- 16 A felülvizsgálatot kérelmező fél másodlagosan felhozott harmadik jogalapjával azt a feltételezést vizsgálja meg, hogy az 1493/1999 rendelet VII. mellékletét úgy kell értelmezni, hogy az azoknak az OEM-eknek az oltalmát is előírja, amelyek valamely korábbi védjegy jó hírneve miatt alkalmasak arra, hogy megtéveszék a fogyasztókat a bor tényleges mibenlétét illetően; ilyen esetben az 1493/1999 rendelet VII. melléklete F. pontjának 2. alpontja értelmében az említett korábbi védjegy, amennyiben — a jelen ügyben foglaltakhoz hasonlóan — azonos valamely később lajstromozott OEM-mel, még csak nem is használható, így a felülvizsgálatot kérelmező fél álláspontja szerint e védjegynek közérdek hiányában kártalanítás nélküli kisajátítás tárgyát képezné.
- 17 A felülvizsgálatot kérelmező fél e tekintetben a jelentős jó hírnévvel rendelkező korábbi védjegynek a későbbiekben a boroktól eltérő mezőgazdasági termékek és élelmiszerek eredetmegjelöléseire vonatkozó 2081/1992 rendelet alapján lajstromozott OEM-hez való viszonyát illetően azonos helyzetben észszerűtlenül alkalmazott eltérő bánásmódra hivatkozik. Ugyanis ez utóbbi rendelet 14. cikkének (3) bekezdése a következőképpen rendelkezik: „Az eredetmegjelölés vagy a földrajzi jelzés nem jegyezhető be [helyesen: lajstromozható], ha – figyelembe véve a védjegy hírnevét és elismertségét, valamint használatának eddigi időtartamát – a bejegyzés a termék valódi azonosságát [helyesen: tényleges mibenlétét] illetően a fogyasztó megtévesztésére alkalmas.”

Az előzetes döntéshozatalra utalás indokainak rövid bemutatása

- 18 A szóban forgó előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdés tárgyát egy, a jelen ügyszöveghez hasonló olyan helyzetekben alkalmazandó oltalmi szabályozás képezi, amely helyzetek a 2006 és 2009 közötti időszakhoz kapcsolódnak, amikor is fennállt egy korábban már létező eredetmegjelölés, azaz a tagállamban 2006-ban kiadott DOC, amelyet uniós szintű oltalom egészített ki vagy váltott fel. A kérdést előterjesztő bíróság e tekintetben arra keresi a választ, hogy az első – nemzeti – elismerés az 1439/1999 rendelet alapján továbbra is hatályos és oltalomban részesül-e, vagy úgy tekintendő, hogy ezen elismerés helyébe az OEM lép, következésképpen e megjelölésre az OEM lajstromozási eljárása során hatályos szabályozás az irányadó.
- 19 A kérdést előterjesztő bíróság az uniós jogi hátteret illetően az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban kiemeli, hogy az 1493/1999 rendelet a borok osztályozásának bevezetése révén újrafogalmazta a borpiac szabályozását. A 479/2008 rendelet új osztályozást vezetett be a borágazatban, amely OEM-ről és OFJ-ről rendelkezik a származási területtel különös kapcsolatban álló borok esetében.
- 20 A kérdést előterjesztő bíróság szerint az OEM-eknek és az OFJ-eknek a borágazatban történő alkalmazása főszabály szerint a nemzeti oltalmi rendszerek kizárásához vezetett, így az ezen ágazatra vonatkozó rendeletek átmeneti szabályokat vezettek be annak figyelembevételére céljából, hogy az Unióban bizonyos nemzeti jogrendek már rendelkeztek az eredetmegjelölések szabályozásáról. Olaszország – élve az 1308/2013 rendeletben biztosított lehetőséggel – megtartotta a nemzeti megjelöléseket, amelyek tehát továbbra is fennállhatnak az uniós megjelölések mellett. A „DOC” eredetmegjelölés e tekintetben nemzeti szinten továbbra is megőrzi értékét.
- 21 Ezenfelül a kérdést előterjesztő bíróság az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban egyértelművé teszi, hogy az OEM-ek lajstromozási eljárása három szakaszból áll. A bortermelők az első szakaszban az OEM lajstromozása iránti kérelmet ahhoz a tagállamhoz nyújtják be, ahol a bor előállítási területe található. A tagállam a második szakaszban továbbítja a kérelmet a Bizottságnak, miután meggyőződött arról, hogy a feltételek teljesülnek, és az esetleges kifogásokat elbírálta. A Bizottság a harmadik szakaszban további ellenőrzést végez, és elfogadja az OEM lajstromozásáról szóló végleges határozatot.
- 22 Ezt követően a kérdést előterjesztő bíróság a Bíróság Bavaria ítéletére (C-120/2008) utal, amely a borágazaton kívüli mezőgazdasági termékek és élelmiszerek eredetmegjelöléseiről szóló 2081/1992 rendelet értelmezésére vonatkozik. Ezen ítéletből egyrészt az következik, hogy a jogbiztonság elvével ellentétes az, hogy valamely uniós jogi aktus alkalmazása a jogi aktus megjelenése előtti időpontban kezdődjön, hacsak az elérendő cél ezt meg nem követeli, és az érdekelt bizalomvédelme kellően nem biztosított. A Bíróság másrészt

ugyanebben az ítéletben azt is megállapította, hogy a jogbiztonság ugyanezen elve megköveteli, hogy – főszabály szerint – egy ténybeli helyzetet, kifejezett ellentétes rendelkezés hiányában, a megvalósulásakor hatályos jogszabályok tükrében vizsgáljanak meg. Ezenkívül, noha az új törvény csak a jövőre nézve érvényes, eltérő rendelkezés hiányában azt alkalmazni kell a régi törvények hatálya alatt kialakult helyzeteknek a jövőben bekövetkező hatásaira.

- 23 A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy a megtámadott ítélet szerint a jelen ügyben a 479/2008 rendelet 51. cikke alkalmazandó, amely szerint az 1493/1999 rendelet 54. cikke alapján már oltalom alatt álló eredetmegjelölések a 479/2008 rendelet 46. cikkében előírt lajstromozás által automatikus oltalmat élveznek, ugyanakkor a Bizottság legkésőbb 2014. december 31-ig rendelkezhet az oltalom megszüntetéséről.
- 24 A felülvizsgálatot kérelmező fél szerint viszont a 479/2008 rendelet 51. cikkében és az 1234/2007 rendelet 118s. cikkében foglalt rendelkezések kizárólag a vitatott OEM lajstromozási eljárására vonatkoznak, míg a 479/2008 rendelet 43. cikke (2) bekezdésében foglalt rendelkezések alkalmazandók az OEM lajstromozása érvényességének ellenőrzésére, mivel a szóban forgó, 2009. augusztus 8-án lajstromozott OEM olyan új elemnek minősül, amely nem tartozhat az 1493/1999 rendelet hatálya alá, tekintettel arra, hogy azt 2009. augusztus 1-jével hatályon kívül helyezték.
- 25 Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdés arra az esetre vonatkozik, ha úgy kell tekinteni, hogy az első kérdésben hivatkozott esetre az 1493/1999 rendeletet kell alkalmazni. A kérdést előterjesztő bíróság az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban kiemeli, hogy a szóban forgó rendelet nem tartalmaz olyan konkrét rendelkezést, amely feloldhatná a jó hírnévvel rendelkező korábbi védjegy és valamely, e védjeggyel ütköző és a fogyasztók megtévesztésére alkalmas későbbi eredetmegjelölés közötti ellentétet. A kérdést előterjesztő bíróság ebben az összefüggésben arra keresi a választ, hogy a védjegyoltalmi szabályozás rendszertani értelmezéséből levezethető-e egy olyan általános elv, amely – a 2081/1992 rendelet 14. cikkére figyelemmel – a védjegyeket, köztük az eredetmegjelöléseket is védi a későbbi megtévesztő megjelölésekkel szemben, még akkor is, ha az nem alkalmazható a borágazatra.
- 26 Ahogyan azt a kérdést előterjesztő bíróság egyértelművé teszi, az említett 2081/1992 rendelet – az 1493/1999 rendelettől eltérően – az eredetmegjelölések területének teljes és kizárólagos szabályozására irányult. A 2081/1992 rendelet 14. cikkének (3) bekezdése konkrétan tartalmazta azt a szabályt, amely szerint az eredetmegjelölés nem lajstromozható, ha – figyelembe véve a védjegy hírnevét és elismertségét, valamint használatának eddigi időtartamát – a bejegyzés a termék tényleges mibenléte illetően a fogyasztó megtévesztésére alkalmas. A borokra vonatkozó e szabályt csak a 497/2008 rendelettel vezették be.
- 27 A kérdést előterjesztő bíróság e tekintetben arra emlékeztet, hogy különböző szabályok, például többek között az ipari tulajdon oltalmáról szóló 1883. március

20-i Párizsi Uniói Egyezmény 10a. cikke, a később Washingtonban, Hágában, Londonban és Lisszabonban felülvizsgált, az áruk hamis vagy megtévesztő származási jelzésének megakadályozásáról szóló 1891. április 14-i Madridi Megállapodás 3a. cikke, valamint a 2000/13 irányelv 2. cikke tilt minden olyan, megkülönböztetésre alkalmas vagy leíró megjelölést, védjegyet vagy eredetmegjelölést, amely megtévesztheti a nyilvánosságot.

- 28 A kérdést előterjesztő bíróság kiemeli, hogy az ellenérdekű felek szerint a védjegyek és a minőségjelzések ütközése esetén gyakran a megkülönböztető megjelölésekre vonatkozó főszabálytól – amely szerint a korábbi jogok elsőbbséget élveznek a későbbi jogokkal szemben – eltérő szabályt kell alkalmazni. Az uniós jogból e tekintetben a minőségjelzéseket előnyben részesítő olyan jogalkotói döntés tűnik ki, amelynek következtében azok túlsúlyban vannak az egyéb megkülönböztető megjelölésekhez képest.
- 29 A kérdést előterjesztő bíróság szerint a borágazatban az oltalom alatt álló megjelölések és a védjegyek közötti kapcsolatot a más agrár-élelmiszeripari termékekkel lényegében azonos módon kizárólag a 479/2008 rendelet szabályozta, amely az 1493/1999 rendelet által létrehozott rendszert felváltva a borok OEM-jei és OFJ-ei közösségi szintű lajstromozásának új, 2009. augusztus 1-jén hatályba lépett rendszerét vezette be. Ez a rendszer a megjelölések nemzeti szintű lajstromozásán alapult, amely közösségi szinten automatikusan elismerést nyert.